

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Magdalenou Ježkovou ve věci žalobce: **K. P.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, IČ 00551023, Na Poříčním Právu 376/1, 128 01 Praha 2, o přezkum rozhodnutí ze dne 28. 04. 2016, sp. zn. SZ/MPSV-2016/3485-918, č. j. MPSV-2016/84225-918, **t a k t o :**

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 4. 2016, sp. zn. SZ/MPSV-2016/3485-918, č. j. MPSV-2016/84225-918 se z r u š u j e a věc se žalovanému v r a c í k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou namítal žalobce nezákonnost shora identifikovaného rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání do rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Hradci Králové ze dne 14. 12. 2015 o zamítnutí žádosti o příspěvek na zvláštní pomůcku - pořízení motorového vozidla.

Nezákonnost napadeného rozhodnutí spatřoval žalobce zejména ve skutečnosti, že Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí sama neprovedla jakékoliv vyšetření jeho zdravotního stavu. Žalobce nebyl jednání posudkové komise přítomen, takže rozhodnutí bylo vytvořeno na základě téměř půl roku starého posudku. Žalobce tak byl přesvědčen, že správní orgán zatížil své rozhodnutí podstatnou vadou, neboť při svém rozhodování vyšel z nedostatečně a neúplně zjištěného skutkového stavu věci. Posudková komise tedy vůbec vlastním vyšetřením zdravotní stav žalobce nezjistila ani nezjišťovala a spolehla se pouze na obsah zpochybňovaného posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Rychnově nad Kněžnou.

Žalobce konstatoval, že napadené rozhodnutí spočívá rovněž na nesprávném právním posouzení věci. Vyslovil přesvědčení, že splňuje kritérium „těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy, funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev končetina“. Žalobce měl za to, že předmětný posudek posudkové komise není v této souvislosti řádně a přesvědčivě odůvodněn, když blíže nerozvádí a nezduvodňuje, proč není u žalobce toto kritérium naplněno. Tento nedostatek je dle žalobce o to zásadnější, že samotný posudek obsahuje popis zcela zřejmých funkčních poruch pohyblivosti minimálně u levé dolní končetiny, levé horní končetiny a páteře. Byl tedy přesvědčen, že mu nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku vznikl, a to s ohledem na jeho vadu nosného a pohybového ústrojí, spočívající v těžké funkční poruše pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí. K tomu žalobce uvedl, že trpí těžkou progresivní senzitivně motorickou polyneuropatií horních i dolních končetin, na levé horní končetině kořenový syndrom C5-6 v terénu senzitivně motorické těžké polyneuropatie axonálního typu s možností myeloradikulopatie C-Th míchy. Žalobce je po zlomenině obratle Th 7 s hrudní myelopatií. Trpí bolestmi levého ramenního kloubu s omezením hybnosti, jakož i degenerativními změnami kyčelních kloubů II. stupně. Uvedl, že je schopen přemisťovat se jen pomocí invalidního vozíku, není fakticky schopen využívat prostředků veřejné hromadné dopravy. Při cestě k častým lékařským prohlídkám a vyšetřením je odkázán na výjezd sanity, neboť sám nemá možnost dopravy. Žalobce tak byl přesvědčen, že je u něho dána těžká funkční porucha pohyblivosti odůvodňující jeho nárok na přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku. Pokud žalovaný dospěl k jinému závěru, pak jeho názor není dle žalobce správný a nemá oporu ve skutkovém stavu věci. Navíc nebyl správním orgánem náležitě a přesvědčivě zdůvodněn. Napadené rozhodnutí proto žalobce označil za nezákonné.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný podrobně popsal zdravotní stav žalobce se závěrem, že u něho nebyla splněna dle objektivních vyšetření tíže postižení uvedená taxativně v posudkových kritériích. Dle daných posudkových kritérií se u posuzovaného nejedná o:

- anatomickou ztrátu obou dolních končetin v bérkách a výše
- funkční ztrátu obou dolních končetin na podkladě úplné obrny, nebo těžkého ochrnutí
- funkční ztrátu jedné horní a jedné dolní končetiny na podkladě úplné obrny nebo těžkého ochrnutí
- ankylózu obou kyčelních kloubů nebo obou kolenních kloubů nebo podstatné omezení hybnosti obou kyčelních nebo kolenních kloubů pro těžké kontraktury v okolí
- ztuhnutí všech úseků páteře s těžkým omezením pohyblivosti alespoň dvou nosných kloubů dolních končetin
- těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy. Funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina

- disproporční poruchy růstu provázené deformitami končetin a hrudníku, pokud tělesná výška postiženého po ukončení růstu nepřesahuje 120 cm
- anatomickou ztrátu dolní končetiny ve stehně bez možnosti oprotézování nebo exartikulace v kyčelním kloubu
- anatomickou ztrátu dolní končetiny ve stehně s možností oprotézování

Žalovaný dále konstatoval, že se nejedná ani o těžkou nebo hlubokou mentální retardaci a stavy na rozhraní těžké mentální retardace. Uvedl rovněž, že Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí po prostudování podkladové dokumentace dospěla k závěru, že ve shodě s posudkem lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení nešlo o osobu, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí, anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci. Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí hodnotila tíži zdravotního postižení v souladu s podkladovou dokumentací a platnými právními předpisy.

U žalobce nebyla objektivizována, jak žalovaný dále uvedl, tíže postižení uvedená v posudkových kritériích. Zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na uvedenou zvláštní pomůcku jsou dána taxativně, tíži funkčního dopadu doložených zdravotních postižení nelze proto s nimi srovnávat.

Žalovaný na základě uvedeného vyslovil posudkový závěr, dle něhož nejde o těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí uvedenou v příloze k zákonu č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o poskytování dávek“), bod 1 písm. a), b), d) až i) a l), nejedná se o těžkou nebo hlubokou mentální retardaci uvedenou v písmenu b) bodu 4 části I. téže přílohy. Tento stav byl ke dni 27. 10. 2015 i k datu jednání posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí. Na základě uvedeného dospěl žalovaný k závěru, že byly objektivizovány všechny skutečnosti potřebné pro vydání rozhodnutí.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že si vyžádal posudkové zhodnocení zdravotního stavu žalobce Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí. Vyplynulo z něho, že u žalobce jde o závažné zdravotní postižení, které však nesplňuje posudková kritéria příspěvku na zvláštní pomůckou – motorové vozidlo. Dle aktuálně platných právních předpisů objektivizovaná tíže postižení musí naplnit taxativní posudkové kritérium uvedené v příloze zákona o poskytování dávek, což žalobce nesplňuje. Dle posudkového hodnocení má žalobce zachovanou hybnost horních končetin s omezením svalové síly akrálně, vážne hybnost v levém ramenním kloubu. Na dolních končetinách je zachována hybnost pravé končetiny, vlevo stav po amputaci v bérce, hybnost kyčelního kloubu zachována. Na kyčelních kloubech konstatovány degenerativní změny druhého stupně, posudkově významné omezení rozsahu kyčelních kolenních kloubů nebylo shledáno. Posudková komise konstatovala, že zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku jsou dána taxativně, nelze s nimi srovnávat tíži funkčního dopadu doložených zdravotních postižení žalobce. Posudek považoval žalovaný za dostatečně přesvědčivý a úplný.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění

pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a po prostudování obsahu správního spisu v kontextu s žalobními námitkami pak dospěl k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.

Ze správního spisu krajský soud zjistil, že dne 14. 12. 2015 vydal Úřad práce České republiky, krajská pobočka v Hradci Králové, rozhodnutí, kterým zamítl žádost žalobce o dávku pro osoby se zdravotním postižením – příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo. K žádosti daný úřad konstatoval, že z posudkového zhodnocení vyplývá, že žalobce není osobou, která má těžkou vadou nosného nebo pohybového ústrojí, anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci ve smyslu § 9 odst. 2 a 4 zákona o poskytování dávek pro účely přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku. Nejedná se tedy o zdravotní postižení uvedené v části I. bodě 4 přílohy k citovanému zákonu. Jelikož žalobce uplatnil nárok na zvláštní pomůcku, která není uvedena v seznamu druhů a typů zvláštních pomůcek odpovídající zdravotnímu postižení vyplývajícímu z lékařského posudku, nemá žalobce na příspěvek nárok.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání datované dnem 19. 12. 2015. Konstatoval v něm, že pro použití tohoto opravného prostředku má několik důvodů:

- 1) Nemůže používat hromadnou dopravu z důvodu nemožnosti nastoupení a vystoupil, musí tedy vždy žádat převoz sanitou za použití nosítek, neboť sám není schopen nastoupit. Přemísťuje se pomocí invalidního vozíku za asistence manželky.
- 2) V roce 1994 si zlomil při pádu na betonový schod sedmý obratel a v nemocnici na neurologii mu sdělili, že jeho zdravotní stav se bude stále zhoršovat, což nyní může sám potvrdit.
- 3) Žalobce je pohybově omezen, neboť jeho osobní váha činí 140 kg. Má cukrovku a cévní problémy těžkého rázu. Zhoršení zdravotního stavu vyústilo v nezbytnost amputace levé nohy pod kolenem. V současné době vyžaduje léčbu i jeho pravá noha.
- 4) Vzhledem k špatnému neurologickému stavu má velké potíže s levou i pravou rukou, ztratil v nich cit a schopnost ovládání. Berle nemůže používat. Vzhledem k jeho zdravotnímu stavu musí až 4× týdně navštěvovat zdravotní specialisty k Hradci Králové a v Týništi nad Orlicí.

Dále ze správního spisu vyplynulo, že odvolání žalobce proti prvoinstančnímu rozhodnutí bylo zamítnuto. Důvody, které žalovaného vedly k tomuto závěru, však nereagují adekvátně na jednotlivé odvolací námitky žalobce a napadené rozhodnutí tak musel krajský soud zrušit pro jeho nepřezkoumatelnost.

Dle § 9 zákona o poskytování dávek „(2) Nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zadržního systému má osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku. (4) Zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu

odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání jsou uvedeny v příloze k tomuto zákonu.“

V příloze k tomuto zákonu je pak konstatováno, že

„1. Za těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí se považuje:

- a) anatomická ztráta obou dolních končetin v bércích a výše,*
- b) funkční ztráta obou dolních končetin na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí,*
- c) anatomická ztráta podstatných částí jedné horní a jedné dolní končetiny v předloktí a výše a v bérci a výše,*
- d) funkční ztráta jedné horní a jedné dolní končetiny na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí,*
- e) ankylóza obou kyčelních kloubů nebo obou kolenních kloubů nebo podstatné omezení hybnosti obou kyčelních nebo kolenních kloubů pro těžké kontraktury v okolí,*
- f) ztuhnutí všech úseků páteře s těžkým omezením pohyblivosti alespoň dvou nosných kloubů dolních končetin,*
- g) těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina,*
- h) disproporční poruchy růstu provázené deformitami končetin a hrudníku, pokud tělesná výška postiženého po ukončení růstu nepřesahuje 120 cm,*
- i) anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně bez možnosti oprotézování nebo exartikulace v kyčelním kloubu,*
- j) anatomická nebo funkční ztráta končetiny,*
- k) anatomická nebo funkční ztráta obou horních končetin,*
- l) anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně s možností oprotézování.“*

Žalobce ve svém odvolání poukazoval na svoje zdravotní problémy a současně upozorňoval, že je odkázán na invalidní vozík. V žalobě pak dále konkretizoval, že tyto jeho zdravotní nedostatky ve svém celku představují těžkou funkční poruchu pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy. Tyto námitky žalobce však nebyly ze strany žalovaného vyslyšeny. Žalovaný ve svém rozhodnutí plně odkázal na závěry Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí s následným hodnocením, že u žalobce nebyla splněna dle objektivních vyšetření tíže postižení uvedená v taxativně posudkových kritériích. Ve shodě s názorem posudkové komise a posudkem lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení pak dle názoru žalovaného nešlo o osobu, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí. Při konstatování tohoto závěru však žalovaný ponechal úplně stranou jednotlivé námitky žalobce obsažené v jeho odvolání. Nezabýval se vůbec tím, proč žalobce nesplňuje kritérium těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy, když v odvolání uvádí, že bez tohoto vozíku není schopen pohybu, má zlomený sedmý obratel, jeho zdravotní stav se stále zhoršuje, je vzhledem ke své váze pohybově omezen, má cukrovku a cévní problémy a má amputovanou levou dolní končetinu a léčbu vyžaduje i jeho pravá noha, má velké potíže s levou i pravou rukou, ztratil v nich schopnost ovládání.

Napadené rozhodnutí postrádá dle názoru krajského soudu posouzení zdravotních potíží v celém komplexu tak, jak jsou v odvolání namítány. Žalovaný totiž

v napadeném rozhodnutí pouze cituje jednotlivé pasáže posudku posudkové komise MPSV z dubna 2016 a nijak podrobněji nereaguje na stěžejní odvolací námitky, kterými žalobce vyvrací názor prvoinstančního orgánu, že nemá těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí. Úkolem žalovaného bylo posoudit, zda žalobcem namítaná jednotlivá zdravotní postižení nemohou ve svém komplexu způsobit vadu nosného a pohybového ústrojí. Teprve na základě posouzení naznačených vzájemných souvislostí, s přihlédnutím k tomu, že je žalobce navíc odkázán na invalidní vozík, může žalovaný najisto postavit, zda žalobce splňuje kritéria taxativně vymezená v příloze zákona o poskytování dávek, či nikoliv.

Z uvedených důvodů musel krajský soud napadené rozhodnutí ve smyslu ust. § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušit a věc žalovanému vrátit k dalšímu řízení. V něm bude v souladu s ust. § 78 odst. 5 dané právní úpravy vázán vysloveným právním názorem.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když ve věci úspěšný žalobce žádné náklady řízení nevyčísil.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 24. únor 2017

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
samosoudkyně